

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 405/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., vedené pod sp. zn. Rvp 2156/2013 – sp. zn. Rvp 2163/2013, sp. zn. Rvp 2166/2013, sp. zn. Rvp 2168/2013 – sp. zn. Rvp 2170/2013, sp. zn. Rvp 2172/2013 – sp. zn. Rvp 2173/2013, sp. zn. Rvp 2175/2013, sp. zn. Rvp 2179/2013, sp. zn. Rvp 2181/2013 – sp. zn. Rvp 2185/2013, sp. zn. Rvp 2188/2013 – sp. zn. Rvp 2189/2013, sp. zn. Rvp 2219/2013 – sp. zn. Rvp 2220/2013 a sp. zn. Rvp 2222/2013, zastúpenej advokátom JUDr. B. F., B., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 NcC 458/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 119/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 124/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 505/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 464/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 284/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 462/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 506/2012 zo 17. októbra 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 2156/2013 – sp. zn. Rvp 2163/2013, sp. zn. Rvp 2166/2013, sp. zn. Rvp 2168/2013 – sp. zn. Rvp

2170/2013, sp. zn. Rvp 2172/2013 – sp. zn. Rvp 2173/2013, sp. zn. Rvp 2175/2013, sp. zn. Rvp 2179/2013, sp. zn. Rvp 2181/2013 – sp. zn. Rvp 2185/2013, sp. zn. Rvp 2188/2013 – sp. zn. Rvp 2189/2013, sp. zn. Rvp 2219/2013 – sp. zn. Rvp 2220/2013 a sp. zn. Rvp 2222/2013 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2156/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 4. januára 2013 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 NcC 458/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 119/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 124/2012 z 10. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 505/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 464/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 41 NcC 284/2012 z 11. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 462/2012 zo 16. októbra 2012, sp. zn. 14 NcC 506/2012 zo 17. októbra 2012 (ďalej len „krajský súd“) a im predchádzajúcim postupom, ktoré v ďalšom doplnila podaniami doručenými ústavnému súdu z 26. februára 2013.

II.A

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

II.B

K spoločnému prerokovaniu vecí

4. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností uvedených vo výrokovej časti tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť týchto sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto

sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd uplatniac citované právne normy tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

II.C

6. Podľa § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

7. Prekážka prv začatého konania (litispendencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispendencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

8. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2174/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 458/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 458/2012 (Rvp 2174/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 473/2012 (Rvp 2156/2013), sp. zn. 14 NcC 476/2012 (Rvp 2175/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 458/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2174/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2156/2013 a sp. zn. Rvp 2175/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2555/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie

svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 119/2012 z 10. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 119/2012 (Rvp 2555/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 122/2012 (Rvp 2166/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 119/2012 z 10. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2555/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2166/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

10. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2167/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 124/2012 z 10. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 124/2012 (Rvp 2167/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 128/2012 (Rvp 2168/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 124/2012 z 10. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2167/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehalo súbežne konanie vedené pod sp. zn. Rvp 2168/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2171/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru uznesením krajského soudu sp. zn. 14 NcC 505/2012 zo 16. oktobra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 505/2012 (Rvp 2171/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 525/2012 (Rvp 2172/2013) a sp. zn. 14 NcC 532/2012 (Rvp 2173/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného soudu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského soudu sp. zn. 14 NcC 505/2012 zo 16. oktobra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2171/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2172/2013 – sp. zn. Rvp 2173/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2178/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského soudu sp. zn. 14 NcC 464/2012 zo 16. oktobra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 464/2012 (Rvp 2178/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 480/2012 (Rvp 2169/2013), sp. zn. 14 NcC 495/2012 (Rvp 2170/2013) a sp. zn. 14 NcC 475/2012 (Rvp 2179/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného soudu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského soudu sp. zn. 14 NcC 464/2012 zo 16. oktobra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2178/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2169/2013 – sp. zn. Rvp 2170/2013, sp. zn. Rvp 2179/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2020/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 41 NcC 284/2012 z 11. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 41 NcC 284/2012 (Rvp 2020/2012) a aj pod sp. zn. 41 NcC 380/2012 (Rvp 2188/2013) a sp. zn. 41 NcC 386/2012 (Rvp 2189/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 41 NcC 284/2012 z 11. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2020/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2188/2013 – sp. zn. Rvp 2189/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2180/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 462/2012 zo 16. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 462/2012 (Rvp 2180/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 471/2012 (Rvp 2181/2013), sp. zn. 14 NcC 474/2012 (Rvp 2182/2013), sp. zn. 14 NcC 478/2012 (Rvp 2183/2013), sp. zn. 14 NcC 479/2012 (Rvp 2184/2013), sp. zn. 14 NcC 486/2012 (Rvp 2185/2013), sp. zn. 14 NcC 490/2012 (Rvp 2219/2013) a sp. zn. 14 NcC 496/2012 (Rvp 2220/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 462/2012 zo 16. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2180/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2181/2013 – sp. zn. Rvp 2185/2013 a sp. zn. Rvp 2219/2013 – sp. zn. Rvp 2220/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavný súd zistil, že pod sp. zn. Rvp 2221/2013 prebieha na ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľky doručenej 4. januára 2013, v ktorej namieta porušenie jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením krajského súdu sp. zn. 14 NcC 506/2012 zo 17. októbra 2012, v ktorom prvým výrokom krajský súd spojil na spoločné konanie – konania o námietkach zaujatosti pôvodne vedených pod spisovou značkou 14 NcC 506/2012 (Rvp 2221/2012) a aj pod sp. zn. 14 NcC 526/2012 (Rvp 2157/2013), sp. zn. 14 NcC 528/2012 (Rvp 2158/2013), sp. zn. 14 NcC 535/2012 (Rvp 2159/2013), sp. zn. 14 NcC 536/2012 (Rvp 2160/2013), sp. zn. 14 NcC 542/2012 (Rvp 2161/2013), sp. zn. 14 NcC 553/2012 (Rvp 2162/2013), sp. zn. 14 NcC 556/2012 (Rvp 2163/2013) a sp. zn. 14 NcC 521/2012 (Rvp 2222/2013) a ďalšími výrokmi rozhodol o zaujatosti sudcov okresného súdu. Vo všetkých uvedených sťažnostiach vystupujú identickí účastníci, predmet konania a sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia rovnakých práv vo vzťahu k uzneseniu krajského súdu sp. zn. 14 NcC 506/2012 zo 17. októbra 2012. Ústavný súd konštatuje, že začatie konania pod sp. zn. Rvp 2221/2013 bráni tomu, aby vo veci prebiehali súbežne konania vedené pod sp. zn. Rvp 2157/2013 – sp. zn. Rvp 2163/2013 a sp. zn. Rvp 2222/2013, a v dôsledku tejto skutočnosti tieto sťažnosti odmietol z dôvodu ich neprípustnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

16. Podľa § 20 ods. 1, 2 a 3 zákona o ústavnom súde návrh... musí obsahovať, akej veci sa týka,... proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy (odsek 1). K návrhu... sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom... (odsek 2). Ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania... (odsek 3), čo osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom. Citované ustanovenie § 20 zákona o ústavnom súde sa v celom rozsahu vzťahuje na sťažnosť podľa § 49 a nasl. zákona o ústavnom súde. Z uvedeného vyplýva, že ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

17. V závere svojej argumentácie ústavný súd konštatuje, že splnomocnenia, ktoré sťažovateľka priložila k ústavným sťažnostiam, podaným prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu, ktorý koncipoval aj samotné sťažnosti, sú udelené obchodnej spoločnosti F., s. r. o., B., a absentuje pri nich podpis splnomocnenca, ktorý splnomocnenie prijíma na znak svojho súhlasu. V dôsledku tejto skutočnosti k sťažnostiam doložené splnomocnenia nezodpovedajú dikcii § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Táto samotná skutočnosť by mohla byť dôvodom na odmietnutie sťažovateľkou podaných sťažností podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonných náležitostí.

18. V súvislosti s týmto nedostatkom ústavný súd pripomína, že nie je povinný ho odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, III. ÚS 357/2010, II. ÚS 309/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010). Povinnosti advokáta definované zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom.

19. Ústavný súd zároveň zvyrazňuje, že nemohol prehliadnuť predovšetkým „hmotnoprávne“ aspekty tvoriace nosné dôvody podaných súdnych žalôb v konaní pred všeobecnými (exekučnými) súdmi v kontexte s už právoplatnými rozhodnutiami súdov (všeobecných i ústavného), ktoré sa týkali množstva podobných prípadov súvisiacich s tým istým účastníkom, a to spoločnosťou P., s. r. o. Tieto sú pre všetkých zainteresovaných už notoriou, preto nie je potrebná ich konkretizácia. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstáva aj otázka, aký význam a efektivitu má pre sťažovateľku tento postup, keďže aj podľa

judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v obdobných prípadoch ako neefektívny.

20. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahlcuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už dopredu vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2013